

بالفحش نامی دروغ از چینیج ارداف ازلی در آمدن و از آوردن کسی
عقب خود سوار کردن **اوعاف** خون از چینی یا آوردن و مشتتا مانند و بر آوردن
و پر کردن مشک **ارصاف** با یکدیگر کردن دم تیغ **ازلف** از یک کسی در آمدن
و در پس کسی سوار شدن **ارصاف** شتر را بنده بنده یا بیدن **ازلف** کمین **از**
تزدیک آوردن و فرام آوردن **ازصاف** مانده شدن و مانده کردن **از**
شستاب رفتن و بر غلاییدن و برای نگراندن **ازصاف** سخن دروغ آوردن و در
و افکندن ستور کسی را **ازدهاف** شتافین شتافین و بلف در شدن
ازلف نزدیک شدن و پیش شدن و گرد آمدن **ازلف** زدن خانه
آوردن وزن خانه شوهر فرستادن و همچنین از خاف و از ف بچینا
ازدوف بالف نزدیک آمدن و شتاب نمودن **اسدق** لیک شدن
در روشن شدن صبح و روشن کردن چراغ و کشودن در خانه تا خانه روشن
و زدودن شستن مقصد و برده **اسراف** بی اندازه خرج کردن و بر کراف کارها
اسعاف حاجت روا کردن **اسلاف** مالک ترش فرستادن و چینی
سخن سب دادن و بالف ناسیدن **استحمام** استوار شدن و تنگ شدن
روزگار بر کسی **استخلاف** بجای خود کسی را خلیفه کردن و آب کشیدن
استزداف از بی خود سوار کردن خود بر ستن **استغراف** بر بردن
از برای کریم چینی دوست بر آوردن تا آفتاب بر زمین نیاید
و چیرا آنکو مشا بده توان کردن و پیش چشم کردن ستور مالی را
استغراف هر گرد آمدن خود ستن **استخفاف** ضعیف یافتن
استظراف طرفه نمودن و دگر گفتن **استعطف** مهر بانی خود
و دل بدست آوردن **استغراف** پاک نمودن و همه راستان **استغراف**

سکه که در دست است
تزدیک است از سید نمود
و بر کراف آن همه ایشان را
استعطف تمام در کوفتی
چینی را شیخ عبد الحقیق

شدن

نشانه شدن و نشانه کردن خود را و ور است شدن و بلند شدن **استخفاف**
نیک داشتن از چینی **استخفاف** سبک نمودن و خوردن استن و سبک
گردیدن **استخفاف** پریشکاری کردن و با زیادتون از خواستن مخرام
استیناف از سر گرفتن چیزی را و آغاز کردن **اسیف** بالف و کسین بنده
و تابع زود در خوشنماک و اندو کین و ضعیف و لاغر که همیشه لاغر و ضعیف
مطلق کفر نشود **اسیف** بنج اول کرد و دوم خفسناک و بنجین انداخت
و اندو کین شدن و خوشنماک شدن **اساف** مالک زرمی کرد و
کیاه نزدیک و نام سبی است که در ایام جاهلیت بر کوه صفایب کرده اند
و گویند اصاف مردی بود که با ناک نام زنی در کعبه زنا کرد حق تعالی هر دو
را مسخ کرد و سرک شدند عرب اسلاف را بر کوه صفاء آوردند و با ناک را
بر سر کوه جبت خلائق بعد از ان عوام از او پرستش کردن گفتند
اسقف بنج اول و ثالث مرد در زنجیده و بنج اول و ثالث و ثانی
فا علم و بنجیهای رسایان و قاضی در اینان و او فوق نیست
و دون مطران **اسیاف** بالف شمشیر با و کنار ای در ایامی اول جمع است
بنج سین یعنی دوم جمع سیف مالک **اسکاف** مالک کف و شفقت کرد
حاجب قاموس گوید اسکف بالفج و اسکاف مالک و اسکف بالفج موزه
دو ز یا آنکه اسکف موزه دوز باشد اسکاف در کوه و در صافی که بالان است
کار کند **اشراف** مالک استادن بر سر چینی و واقف شدن چیزی را از مال
بیزیر کربین و بلند شدن بر بالای بلند شدن و بالفج زکات و جای بلند
اشراف بلند بود استن و کربین و بر کربین که کردن **اصطفا**
صف بستن **اصناف** کردیم **اصناف** بالفج همان **اصناف** مالک

اصف یعنی کربان
ممنوع است که از او اجازت سازند
اصف باله نام زنی حضرت سلیمان
کیک طرفه العین گفت بنفشه او دو بار در او زده